

Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. I SA/Bk 127/13

Prawidłowo skalkulowana opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi powinna z jednej strony zapewniać sprawne funkcjonowanie systemu odbioru odpadów na terenie gminy, z drugiej zaś nie powinna stanowić źródła dodatkowych zysków gminy.

Teza urzędowa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w składzie następującym: Przewodniczący sędzia WSA Wojciech Stachurski (spr.), Sędziowie sędzia WSA Jacek Pruszyński, sędzia WSA Urszula Barbara Rymarska, Protokolant st. sekretarz sądowy Beata Borkowska, po rozpoznaniu w Wydziale I na rozprawie w dniu 6 listopada 2013 r. sprawy ze skargi J. B. na uchwałę Rady Gminy S. z dnia [...] grudnia 2012 r. nr [...] w przedmiocie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawki tej opłaty 1. stwierdza nieważność § 2 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały, 2. przyznaje od Skarbu Państwa (Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku) na rzecz ustanowionego z urzędu radcy prawnego M. W. kwotę brutto 295,20 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy), w tym VAT 55,20 zł (słownie: pięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) – tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Uzasadnienie

W dniu [...] grudnia 2012 r. Rada Gminy S. podjęła uchwałę

nr [...] w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawki tej opłaty (Dz. U. Woj. Podl. z 2013 r., poz. 146).

W § 1 uchwały Rada Gminy dokonała wyboru metody ustalenia opłaty

za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstającymi na terenie nieruchomości, uzależniając wysokość tej opłaty od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. W § 2 przyjęła, że stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, od każdej osoby zamieszkującej wynosi 15 zł za miesiąc,

zaś w odniesieniu do odpadów komunalnych, które są zbierane i odbierane w sposób selektywny wynosi 8 zł za miesiąc. Natomiast w § 3 tej uchwały Rada Gminy przyjęła, że opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstającymi

na terenie nieruchomości, na której zamieszkują mieszkańcy, stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość i stawki opłaty określonej w § 2.

Pismami z dnia 21 i 22 stycznia 2013 r. J. B. (dalej powoływany także jako: "Skarżący"), powołując się na art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca

1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm., dalej

w skrócie "u.s.g.") złożył do Rady Gminy S. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, zawartego w powyższej uchwale z dnia 19 grudnia 2012 r.

nr [...]. Uchwale zarzucił naruszenie obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej porządku prawnego, w szczególności pominięcie przy ustalaniu metody sposobu wyliczenia opłaty za gospodarowanie nieruchomościami właścicieli nieruchomości niezamieszkałych przez mieszkańców (§ 1 uchwały) oraz nieprawidłowe ustalenie stawki

opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zmieszany i posegregowanymi, bez uwzględnienia zniżek dla odpadów zielonych (nadających się do kompostowania) oraz nieprawidłowym oszacowaniu kosztów funkcjonowania systemu zbiórki odpadów na terenie gminy S. (§ 2 uchwały).

Uchwałą z dnia [...] lutego 2013 r., nr [...] Rada Gminy S. nie uwzględniła wezwania Skarżącego do usunięcia naruszenia prawa. Stwierdziła, że działała w ramach posiadanego upoważnienia ustawowego i zgodnie z obowiązującym prawem.

Wobec powyższego J. B. złożył do Sądu skargę na uchwałę z dnia [...] grudnia 2012 r., nr [...] w sprawie sposobu wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, zarzucając jej istotne naruszenie prawa, tj:

- art. 7, art. 94 i art. 217 Konstytucji RP oraz art. 6k ust. 2 i 3 w zw. z art. 6r ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

(Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm., dalej powoływana jako "u.c.p.g."),

poprzez przyjęcie w kalkulacji kosztów funkcjonowania systemu odbioru odpadów komunalnych zakupu worków i pojemników na łączną kwotę 78.189 zł

oraz poprzez znaczne zaniżenie ilości mieszkańców zamieszkujących gminę Siemiatycze do określenia w § 2 uchwały, stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, co prowadzi do nieuzasadnionego wzrostu stawek za odbiór odpadów.

Wskazując na powyższe uchybienia, Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności zapisów uchwały w części dotyczącej § 2 oraz zasądzenie kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi, jej autor wskazał, że uchwalone przez Radę Gminy stawki za odbiór odpadów komunalnych nie korelują ani nie wynikają z kosztorysu

i są oderwane od realiów życia. Zaznaczył, że podczas nieformalnych spotkań przedstawiciele gmin powiatu s. wypracowali szczegółową kalkulację kosztów systemu odbioru i zagospodarowania odpadów, z którego wynika, że stawka powinna wynosić 8,52 zł miesięcznie od osoby za odpady zmieszane, a przyjęta wynosi 15 zł. Zarzucił przy tym, że z powyższego kosztorysu wynika, że na terenie powiatu s. zamieszkuje 27.220 osób, podczas gdy według danych GUS z czerwca 2012 r. ta liczba wynosi 47.611 osób, zaś według "Wrót Podlasia" 49.180 osób. Zatem w kosztorysie zaniżono o połowę liczbę ludności powiatu s., co w konsekwencji prowadzi do nieuzasadnionego, znacznego wzrostu stawek za odbiór odpadów. Skarżący zaznaczył, że gdyby w kosztorysie przyjęto rzeczywistą liczbę ludności, wówczas stawka opłaty powinna wynosić 4,87 zł. Obok zaniżenia liczby ludności powiatu s., Skarżący wskazał także na bezpodstawne ujęcie w kosztorysie kosztów zakupu worków i pojemników na śmieci na łączną kwotę 78.189 zł rocznie, podczas gdy z regulaminu utrzymania porządku w gminie wynikało, że to mieszkańcy mają na swój koszt zaopatrzyć się zarówno w worki jak i pojemniki.

Zdaniem Skarżącego, przyjęte przez Radę Gminy stawki opłat za odbiór odpadów komunalnych nie wynikają z przyjętego kosztorysu, lecz z umowy cenowej wypracowanej na nieformalnych spotkaniach przedstawicieli gmin powiatu s., które odbywały się w Urzędzie Miasta S.

Skarżący wskazał także, że wprowadzone na terenie gmin powiatu s. regulaminy utrzymania porządku w gminach nie przewidują selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, ani żadnych ulg z tytułu kompostowania odpadów.

Do skargi Skarżący dołączył m.in. szczegółową kalkulację kosztów zagospodarowania odpadów powiatu s., wystawioną przez Wójta Gminy S. (k. 24-25 akt sądowych), z której wynika, że średnio wytwarzanych jest 170 kg

odpadów rocznie przez jednego mieszkańca, zaś cena odbioru odpadów w zakładzie komunalnym wynosi 250 zł za Mg. Przyjęto do wyliczeń, że koszt zagospodarowania odpadów w zakładzie w H. wynosić będzie 867.500 zł, koszt odbioru i transportu odpadów – 714.871 zł, w tym koszt zakupu śmieciarki 420.000 zł netto, koszt zakupu worków i pojemników na śmieci 231.189 zł oraz koszty administracyjne – 552.000 zł, w tym koszty zatrudnienia pracowników – 432.000 zł.

W odpowiedzi na skargę, Rada Gminy S. wniosła o jej oddalenie. Wskazano, że podstawą prawną posiadanego uprawnienia dla Rady Gminy są przepisy u.p.c.g. Artykuł 6k ust. 1 pkt 1 u.p.c.g. zobowiązuje Radę Gminy do wydania uchwały, której przedmiotem ma być wybór jednej z metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na nieruchomościach zamieszkałych przez mieszkańców spośród określonych w art. 6j ust. 1 i 2 z jednoczesnym ustaleniem stawki takiej opłaty. Uregulowanie to jest konsekwencją obowiązku gminy do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, zgodnie z art. 6c ust. 1 u.p.c.g. Na terenie Gminy S. systemem odbioru odpadów komunalnych nie objęto właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, ponieważ to zadanie jest fakultatywne (nieobowiązkowe). W związku z tym zgodnie z art. 6k ust. 1 pkt 2 w odniesieniu do nieruchomości niezamieszkałych przez mieszkańców nie ustalono stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności. Właściciele nieruchomości niezamieszkałych nadal będą zawierali umowy z przedsiębiorstwem obsługującym system gospodarki odpadami. W uchwale określono stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości 15 zł za miesiąc od każdej osoby zamieszkującej. W przyjętej uchwale nie ma sformułowania "zmieszane odpady komunalne" i dlatego nie może być porównywane do zapisów art. 9 ust. 6 ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r. (obowiązująca w dniu podejmowania uchwały). Zgodnie z ustawą o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r., odpadami komunalnymi "są odpady powstające

w gospodarstwach domowych z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji,

a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne

do odpadów powstających w gospodarstwach domowych". Natomiast stawka

za gospodarowanie odpadami komunalnymi, które są zbierane i odbierane w sposób selektywny wynosi 8 zł za miesiąc od każdej osoby zamieszkującej. Stawka ta zgodnie z art. 6 k ust.3 u.p.c.g. musi być niższa. Ustawa nie przesądza o ile niższa, pozostawia to Radzie. Gmina zapewniając czystość i porządek na swoim terenie tworzy warunki niezbędne do ich utrzymania między innymi ustanawia selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmujące co najmniej następujące frakcje odpadów: papieru, metalu, tworzywa sztucznego, szkła i opakowań wielomateriałowych oraz odpadów komunalnych ulegających biodegradacji,

w tym odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji. Szczegółowy sposób

i zakres świadczonych usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych

od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i zagospodarowanie w zamian

za uiszczoną opłatą za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy S. określa uchwała nr [...]. Wojewoda nie stwierdził niezgodności zaskarżonej uchwały z prawem.

Na rozprawie w dniu 4 września 2013 r. reprezentująca Gminę S. Sekretarz tej Gminy potwierdziła, że dołączony do skargi dokument stanowił podstawę przyjęcia wielkości stawek w zaskarżonej uchwale. Po uchwaleniu zaskarżonej uchwały w Gminie S. dokonano kolejnej kalkulacji kosztów i jej wyniki są zbieżne z kalkulacją przyjętych stawek w zaskarżonej uchwale.

W wyniku zarządzenia Sądu, pismem z dnia 6 września 2012 r., Urząd Gminy S. przedłożył nową kalkulację kosztów systemu zagospodarowania odpadów na terenie Gminy S., obowiązującego od 1 lipca 2013 r. Z powyższej kalkulacji wynika, że ilość wytwarzanych odpadów wynosi 170 kg na mieszkańca rocznie, koszt zagospodarowania odpadów w zakładzie w H. wynosi 256.224 zł., koszt odbioru i transportu odpadów wynosi 793.611,60 zł, koszt zakupu materiałów 44.371,80 zł, koszty administracyjne 142 800 zł zaś koszty gminnego punktu zbiórki surowców wtórnych 107.600 zł.

Skarżący, ustosunkowując się do przedłożonej kalkulacji, w piśmie

z dnia 18 października 2013 r., zarzucił przyjęcie błędnych (fałszywych) danych dotyczących wielkości wytwarzanych śmieci przez jednego mieszkańca gminy.

Z przedłożonej kalkulacji wynika, że średnio każdy mieszkaniec wytwarza łącznie 340 kg śmieci (zbieranych selektywnie i zmieszanych), podczas gdy z informacji uzyskanej od Wójta Gminy S. wynika, że za 2012 r. średnio wytwarzanych było przez jednego mieszkańca gminy 83 kg śmieci (biorąc pod uwagę osoby zameldowane) i 106 kg (biorąc pod uwagę osoby zamieszkujące). Z tej przyczyny,

w kalkulacji przedłożonej przez Gminę S. zawyżono kosztą zagospodarowania odpadów w H. o kwotę 234.600 zł. Zdaniem Skarżącego w kalkulacji bezzasadnie ujęto dwukrotnie kosztą funkcjonowania gminnego punktu zbiórki surowców wtórnych, albowiem nie powinny one mieć miejsca dla odpadów zmieszanych, które bezpośrednio powinny być transportowane do H. Skarżący zarzucił również niezasadne obciążenie systemu kosztami windykacji należności w wysokości 5%, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, koszty egzekucji ponoszą osoby zobowiązane a nie wierzyciel.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga okazała się uzasadniona.

W pierwszym rzędzie Sąd uznał, że skarga złożona przez J. B. w trybie art. 101 u.s.g. jest dopuszczalna. Posiadanie legitymacji do złożenia skargi w tym trybie wymaga wykazania dwóch przesłanek: istnienia interesu prawnego (uprawnienia) po stronie skarżącego i naruszenie tego interesu prawnego (uprawnienia) przez zaskarżony akt. Przepis art. 101 ust. 1 u.s.g. stanowi, że skargę może wnieść każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą. Zwrot: "zostały naruszone" oznacza, że chodzi o naruszenie obiektywne, a nie o naruszenie wynikające z samych twierdzeń strony skarżącej. Obowiązkiem sądu jest zatem odnalezienie tego interesu i zbadanie czy został on obiektywnie naruszony. W tym zakresie sąd nie bazuje jedynie na twierdzeniach skargi,

ale ma obowiązek ustalić z urzędu czy nie doszło do naruszenia interesu prawnego podmiotu skarżącego. Interes prawny powinien się wywodzić z normy prawa materialnego, przy czym może to być zarówno norma prawa administracyjnego,

jak i norma prawa cywilnego.

Zdaniem Sądu, w tej sprawie Skarżący wykazał istnienie interesu prawnego

w zaskarżeniu kwestionowanej uchwały i naruszenie tego interesu kwestionowaną uchwałą. Bezsporne jest, że Skarżący jest mieszkańcem Gminy S.

Z przedłożonych dokumentów wynika ponadto, że na terenie gminy J. B. posiada nieruchomością zabudowaną oraz grunty rolne (k. 22 akt) i w 2011 r. zawarł umowę na wywóz nieczystości stałych (k. 27 akt). Jednocześnie w myśl art. 6h

w zw. z art. 2 pkt 4 u.c.p.g. właściciele nieruchomości są obowiązani ponosić

na rzecz gminy, na terenie której są położone ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W konsekwencji uznać należało, że zaskarżona uchwała niewątpliwie dotyczy uprawnień i obowiązków prawnych Skarżącego, gdyż jej postanowienia dotyczą wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i ich wysokości na terenie Gminy S.

Przechodząc do oceny zgodności z prawem podjętej uchwały wskazać należy, że została ona podjęta na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1 u.p.c.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.s.g. Stosownie do art. 40 ust. 1 u.s.g. gmina ma prawo stanowienia, w formie uchwały, aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy,

tylko na podstawie upoważnień ustawowych. Takie upoważnienie ustawowe w przedmiotowej sprawie wynika z art. 6k ust. 1 pkt 1 i pkt 2 oraz ust. 3 u.p.c.g.

Z treści art. 6k ust. 1 u.p.c.g., w wersji obowiązującej na dzień podjęcia zaskarżonej uchwały, tj. 19 grudnia 2012 r., wynika, że rada gminy, w drodze uchwały:

- 1) dokonuje wyboru jednej z określonych w art. 6j ust. 1 i 2 metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustala stawkę takiej opłaty;
- 2) ustala stawkę opłaty za pojemnik o określonej pojemności.

Jednocześnie art. 6k ust. 2 u.p.c.g. wskazuje, że rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze pod uwagę:

- 1) liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę;
- 2) ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;
- 3) koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6r ust. 2;
- 4) przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo.

Z kolei w myśl art. 6r ust. 2 pkt 1-3 u.p.c.g., z pobranych opłat

za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, które obejmują koszty:

- 1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- 2) tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 3) obsługi administracyjnej tego systemu.

W świetle powyższych przepisów nie budzi wątpliwości, że rada gminy podejmując uchwałę w przedmiocie stawek opłaty za gospodarowanie odpadami

jest zobowiązana do dokonania rzetelnej i wnikliwej kalkulacji wysokości stawki,

tak aby pobierane opłaty pokrywały rzeczywiste koszty związane z funkcjonowaniem systemu zagospodarowania odpadami na terenie gminy. Prawidłowo skalkulowana opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi powinna z jednej strony zapewniać sprawne funkcjonowanie systemu odbioru odpadów na terenie gminy,

z drugiej zaś nie powinna stanowić źródła dodatkowych zysków gminy. Rzetelna kalkulacja wysokości opłat powinna w szczególności uwzględniać liczbę mieszkańców gminy, ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych oraz koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami, na który składają się koszty odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz obsługi administracyjnej tego systemu.

W tej sprawie należy w pierwszym rzędzie zauważyć, że w przedłożonych Sądowni przez organ administracyjny aktach sprawy nie ma dokumentu stanowiącego uzasadnienie podjętej przez Radę Gminy S. uchwały w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawki tej opłaty. Wymóg uzasadnienia projektu aktu prawa miejscowego wynika z § 143

w zw. z § 131 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia

20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100,

poz. 908). Wskazać także należy, że z protokołu sesji Rady Gminy S.

z dnia [...] grudnia 2012 r. (dostępnym na stronie bip.ug.s.wrotapodlasia.pl), nie wynika, aby kwestia wysokości przyjętych stawek była przedmiotem debaty.

Tym niemniej, w aktach sądowych znajduje się przedłożona jako załącznik do skargi kalkulacja "Gminy powiatu s." (k. 24-25 akt). Jak wynika z oświadczenia Sekretarza Gminy S., złożonego na rozprawie w dniu 4 września 2013 r.

(k. 159 akt sądowych) kalkulacja ta stanowiła podstawę przyjęcia wielkości stawek

w zaskarżonej uchwale.

W ocenie Sądu, szczegółowa analiza powyższej kalkulacji "Gminy powiatu s.", prowadzi do wniosku, że nie odpowiada ona wymogom stawianym przez art. 6k ust. 2 w zw. z art. 6r ust. 2 u.p.c.g., co z kolei prowadzi do wniosku, że Rada Gminy S. podejmując zaskarżoną uchwałę, w zakresie określenia stawek opłaty, naruszyła powyższe przepisy.

Wskazać przede wszystkim należy, że przedmiotowa kalkulacja odnosi się

do "gmin powiatu s." i ilości odpadów wytwarzanych na terenie powiatu. Tymczasem zapisy art. 6k ust. 2 pkt 1 i 2 u.p.c.g. jednoznacznie wskazują, że przy kalkulowaniu stawki, organ stanowiący gminy powinien wziąć pod uwagę liczbę mieszkańców oraz ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na terenie gminy.

Już ta okoliczność, bez względu na wynik przeprowadzonej kalkulacji wskazuje,

że została ona przeprowadzona w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami. Z wyliczeń dokonanych przez Skarżącego w uzasadnieniu skargi wynika,

że do kalkulacji przyjęto liczbę mieszkańców powiatu siemiatyckiego w wysokości 23.138 osób (27.220 w sytuacji 100% ściągalsności opłaty), podczas gdy liczba mieszkańców powiatu siemiatyckiego według GUS w 2011 r. wynosiła 47.791 osób ([www.stat.gov.pl/vademecum_podalskie/powiat s.](http://www.stat.gov.pl/vademecum_podalskie/powiat_s.)). W gminie S. (jak wynika z nowej kalkulacji, przeprowadzonej w kwietniu 2013 r. - k.163-166 akt) zamieszkują jedynie 5022 osoby (zameldowane są 6404 osoby). Powyższe wskazuje, że pierwotna kalkulacja przeprowadzona została w oparciu o nieprawidłowe dane. Organ powinien był przeprowadzić kalkulację w oparciu o liczbę mieszkańców gminy i liczbę wytwarzanych

na terenie gminy śmieci komunalnych, a nie liczby mieszkańców powiatu oraz ilości śmieci wytwarzanych w całym powiecie.

Zgodzić się także należało ze Skarżącym, że dokonana przez organ kalkulacja na dzień 19 grudnia 2012 r., błędnie przyjęła do kosztów funkcjonowania systemu odpadów komunalnych na terenie gminy S., koszt zakupu worków

i wyposażenia nieruchomości w pojemniki. Otóż obowiązujące wówczas inne przepisy prawa miejscowego wskazywały, że koszta te powinni ponieść mieszkańcy. Z uchwały Rady Gminy S. nr [...] z dnia [...] grudnia 2012 r.,

w sprawie "Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy S.", w wersji obowiązującej na dzień podjęcia zaskarżonej uchwały, wynikało, że to właściciele nieruchomości zostali zobowiązani do wyposażenia swoich posesji w odpowiednie pojemniki na odpady zmieszane, jak również pojemniki do selektywnej zbiórki odpadów (§ 6 pkt 1, § 7 pkt 2, § 10 ww. uchwały). Tym samym, koszty zakupu takich pojemników oraz worków do selektywnej zbiórki odpadów nie mogły stanowić, na dzień podejmowania zaskarżonej uchwały, kosztów funkcjonowania systemu. Koszty zakupu worków i pojemników na odpady mogły być wliczone w koszty funkcjonowania systemu odpadów komunalnych dopiero po dniu

6 marca 2013 r. w związku z wprowadzeniem do u.p.c.g art. 6r ust. 2a. Nowelizacja u.p.c.g. znalazła odzwierciedlenie w zmianie uchwały nr [...] z dnia [...] grudnia 2012 r., dokonanej przez Radę Gminy S. w kwietniu 2013 r., w wyniku której Gmina S. przejęła na siebie obowiązek wyposażenia mieszkańców w pojemniki i worki na odpady komunalne.

Analizując kalkulację "gmin powiatu s.", stanowiącą uzasadnienie wysokości przyjętej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi

w zaskarżonej uchwale z [...] grudnia 2012 r., należy również stwierdzić, że całkowicie pominęła ona koszt utworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie gminy. Powyższa pozycja została ujęta dopiero w nowej kalkulacji (k. 163 akt sądowych). Nowa kalkulacja nie może jednak stanowić uzasadnienia dla przyjętych w zaskarżonej uchwale stawek opłaty

za gospodarowanie odpadami, albowiem według oświadczenia Sekretarza Gminy S. złożonego na rozprawie w dniu 6 listopada 2013 r. (k. 249 verte akt sądowych), kalkulacja ta została przygotowana dopiero w kwietniu 2013 r.,

a więc kilka miesięcy po podjęciu zaskarżonej uchwały. Należy ponadto wskazać,

że w nowej kalkulacji do wyliczenia opłaty przyjęto 2 x 170 kg śmieci na osobę rocznie, podczas gdy w pierwotnej kalkulacji przyjęto jedynie 170 kg na osobę rocznie. Tymczasem z informacji otrzymanej przez Skarżącego od Wójta Gminy S. (k. 217 akt) wynika, że w 2012 r. liczba wytwarzanych śmieci na osobę zameldowaną wynosiła 83 kg, zaś na osobę zamieszkałą 106 kg. Z wyliczenia Wójta Gminy S. wynika, że w 2012 r. na terenie gminy wytworzono 533,55 Mg śmieci, taka też wartość znalazła się w szczegółowym opisie zamówienia skierowanego do firmy zajmującej się wywozem śmieci (k. 222-223 akt). Natomiast

w sporządzonej kalkulacji, która miała uzasadniać wysokość przyjętej stawki

za odpady, przyjęto do wyliczenia wartość 853,74 Mg wytwarzanych śmieci rocznie, to jest o ponad 60% więcej niż w rzeczywistości.

Mając na uwadze stwierdzone wyżej naruszenie przepisów prawa Sąd

na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) orzekł

o stwierdzeniu nieważności kwestionowanej uchwały w części dotyczącej § 2 pkt 1

i 2, czyli w zakresie określenia wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki za odpady zbierane w sposób selektywny.

O przyznaniu kosztów pełnomocnikowi działającemu z urzędu Sąd orzekł

na podstawie art. 250 p.p.s.a.

Źródło: Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>

Źródło: **INFORLEX.PL Administracja** publikacja z serii INFORLEX
Copyright © 2014 INFOR PL S.A. Wszelkie prawa zastrzeżone.